

Zarzut czwarty odwołania:

Sąd w pkt 72-75 zaskarżonego wyroku dokonał błędnej wykładni prawa do uczestnictwa przewidzianego w art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z orzecznictwem sądów Unii w odniesieniu do konsekwencji naruszenia prawa do uczestnictwa poprzez stwierdzenie, że twierdzenia stron w kwestii tego, czy środki budżetowe stanowią zasoby państwowe, mogło wpłynąć na wynik postępowania. W tym kontekście Sąd dokonał również błędnej wykładni pojęcia zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz pojęcia istniejącej pomocy w rozumieniu art. 108 ust. 1 TFUE jak również przeinaczył okoliczności faktyczne ustalone w zaskarżonym postanowieniu i przedstawione w postępowaniu przed Sądem oraz nie dokonał analizy argumentów podniesionych przez Komisję przed Sądem.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U. 1999 L 83, s.1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w połączonych sprawach T-722/15, T-723/15 i T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Żądania wnoszącego odwołanie

Komisja wnosi o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie bezzasadności pierwszego zarzutu skargi przed Sądem;
- odesłanie sprawy do Sądu w zakresie pozostałych zarzutów;
- zobowiązanie skarżącego w postępowaniu w pierwszej instancji do poniesienia kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego, względnie — tytułem ewentualnym — w razie zwrócenia sprawy do Sądu, zastrzeżenie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego w wyroku kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty**Zarzut pierwszy odwołania:**

Sąd w pkt 56-64 zaskarżonego wyroku przy określaniu roszczeń, które należy wysunąć w odniesieniu do treści decyzji o wszczęciu postępowania, dokonał błędnej wykładni i niewłaściwie zastosował art. 108 ust. 2 TFUE jak również art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 (¹) oraz odnoszące się do niego orzecznictwo sądów Unii Europejskiej: Źródło finansowania pomocy musi być wskazane w decyzji o wszczęciu postępowania jedynie wyjątkowo i w szczególnych okolicznościach.

Zarzut drugi odwołania:

Sąd w pkt 47-53 i 56 zaskarżonego wyroku dokonał błędnej wykładni decyzji o wszczęciu postępowania i dopuścił się przy tym uchybienia w uzasadnieniu oraz nie ustosunkował się do argumentów Komisji; decyzja o wszczęciu postępowania obejmuje bowiem metodę finansowania ze środków pochodzących z budżetu.

Zarzut trzeci odwołania:

Sąd w pkt 66 i 68 zaskarżonego wyroku naruszył prawo dokonując wykładni art. 263 ust. 2 TFUE i orzecznictwa sądów Unii poprzez uznanie, że prawa osób trzecich do uczestnictwa stanowią istotne wymogi proceduralne w rozumieniu art. 263 ust. 2 TFUE.

Zarzut czwarty odwołania:

Sąd w pkt 70-72 zaskarżonego wyroku dokonał błędnej wykładni prawa do uczestnictwa przewidzianego w art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z orzecznictwem sądów Unii w odniesieniu do konsekwencji naruszenia prawa do uczestnictwa poprzez stwierdzenie, że twierdzenia stron w kwestii tego, czy środki budżetowe stanowią zasoby państwowe, mogło wpłynąć na wynik postępowania. W tym kontekście Sąd dokonał również błędnej wykładni pojęcia zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz pojęcia istniejącej pomocy w rozumieniu art. 108 ust. 1 TFUE jak również przeinaczył okoliczności faktyczne ustalone w zaskarżonym postanowieniu i przedstawione w postępowaniu przed Sądem oraz nie dokonał analizy argumentów podniesionych przez Komisję przed Sądem.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U. 1999 L 83, s.1.
